

Європейський ринок сільського туризму

Питання винесені на самостійне опрацювання:

1. Особливості європейського ринку сільського туризму.
2. Організація EuroGites.

Рекомендована література:

1. Васильєв В.П. Сільський зелений туризм //Туризм сільський, зелений. - 2017. - № 4. - С. 4-6.
2. Горішевський П.В., Васильєв В., Зінько Ю., Коберніченко Т. Сільський зелений туризм: організація діяльності. – Посібник – Київ: НМЦ «Освіта», 2015. – 128с.
3. Рутинський М.Й., Зінько Ю.В. Сільський туризм: Навч. посіб. – К.: Знання, 2016. – 271с.

Теоретичні відомості

1. Особливості європейського ринку сільського туризму

Сільський туризм в європейських країнах в останні десятиліття минулого століття став новою галуззю в політиці обласного розвитку цих держав. В основі цього виду туризму лежать три основних напрямки: простір, люди і продукт, які знаходяться в тісному взаємозв'язку один з одним і не можуть існувати окремо. Що стосується простору, природного або антропогенного характеру, то тут спостерігаються значні відмінності, особливо щодо сфери послуг і туристичних об'єктів, які є специфічними для різних країн і сільських регіонів.

Європейський Союз висловлює оптимізм щодо можливості розвитку сільського туризму, щоб компенсувати деякі негативні наслідки сільськогосподарської політики ЄС та для того, щоб захистити сільське спадщина.

Сьогодні спостерігається все більш чітко виражена тенденція розширення і глобалізації туристичного ринку. Це вимагає виробництва туристичного продукту високої якості і його організації на професійному рівні. Однак, селянським господарствам і місцевим громадам, які не володіють туристичними традиціями, необхідно відповідати цим тенденціям, щоб брати участь в організації туризму, представленого спеціалізованими туроператорами і національними організаціями.

Основна мета ЄС щодо сільського туризму полягає в розвитку туристичного продукту, який забезпечить прямі доходи сільським домашнім господарствам для постійного поліпшення життя в сільських громадах, а також збереження історичної спадщини сіл. Причина сумнівів органів Європейського союзу в цьому секторі, обумовлена тим, що органи місцевого самоврядування не достатньо забезпечені для організації безперервного розвитку сільського туризму, в той час, як національні органи, як правило, сприяють розвитку великих туристичних гірських, прибережних, а також інших курортів.

Потік туристичного ринку ЄС становить понад 370 мільйонів потенційних туристів, які подорожують тільки в країнах Європейського Союзу. Це забезпечує близько $\frac{3}{4}$ надходжень від сільського туризму Європейського Союзу. Статистика показує, що 68% західних європейців проводять відпустку в своїй власній країні, і 20% в інших європейських державах-членах ЄС. У загальній складності, близько 90% з числа західних європейців залишаються в Європі під час канікул. З них 25% (тобто, один турист з чотирьох) проводять свою відпустку в сільській місцевості, з економічної точки зору (низькі ціни), а також, керуючись якістю перебування.

У країнах ЄС кількість місць для проживання в сільській місцевості перевищує 600000. Частка сільськогосподарських угідь, які надають розміщення туристам, становить 20% у Швеції, 10% в Австрії, 8% у Німеччині та Нідерландах, 4% у Франції, 2% в Італії. В Іспанії, яка, безсумнівно, є однією з найбільш розвинених туристичних країн у світі, сільський туризм розвинений слабо: лише 0,5% сільськогосподарських земель використовуються для його розвитку.

У рамках Європейського Союзу, туризм являє собою окрему галузь. Правова основа представлена виключно статтею 2,3,5 Договору ЄС, яка вважається достатньою, для тих, хто не згоден з необхідністю втручання Європейського Союзу в політику в галузі туризму, яка може як і раніше проводиться на національному рівні, а не в рамках спільноти. Однак, існує, протилежну думку, згідно з яким, економічне значення туристичної галузі стало настільки велике, що існує гостра необхідність прийняття узгоджених заходів щодо захисту конкурентоспроможності європейської індустрії туризму.

Питання про включення статті про туризм до Угоди ЄС знаходиться в стадії обговорення на Міжурядовій конференції з реформи договору.

Навіть на основі настільки обмеженою правової бази, підписана Угода Маастрихта (Нідерланди, 7 лютого 1992 року) відкрила сільському туризму нові можливості. Вперше Європейському Співтовариству дається можливість діяти і розвивати туризм. 2 і 3 статті Договору про Європейський Союз прямо вказують на прийняті в сфері туризму заходи, що сприяють гармонійному і збалансованому розвитку економічної діяльності на всій території ЄС.

2. Організація EuroGites

Потік туристичного ринку ЄС становить понад 370 мільйонів потенційних туристів, які подорожують тільки в країнах Європейського Союзу. Це забезпечує близько $\frac{3}{4}$ надходжень від сільського туризму Європейського Союзу. Статистика показує, що 68% західних європейців проводять відпустку в своїй власній країні, і 20% в інших європейських державах-членах ЄС. У загальній складності, близько 90% з числа західних європейців залишаються в Європі під час канікул. З них 25% (тобто, один турист з чотирьох) проводять свою відпустку в сільській місцевості, з економічної точки зору (низькі ціни), а також, керуючись якістю перебування. Особливістю європейських туристів є те, що вони не використовують ніякого рекламного матеріалу для вибору місця відпочинку, і відвідують місця, до яких звикли. Це є недоліком для сільського туризму, про який складно знайти інформаційні матеріали.

Це призвело до створення 20 вересня 1990, в області Томар (Португалія), Європейської Федерації Структур Привітання Сільського Туризму - "EuroGites", яка об'єднувала до цього часу 13 національних і регіональних організацій з 9 країн Європи, а саме:

- Федерацію «Gîtes» з Валлонії (Бельгія);
- Національну федерацію «Gîtes de France» (Франція);
- Urlaub Auf Dem Bauernhof (Північний Рейн - Вестфалія);
- Irish Farm Holidays (Ірландія);
- Icelandic Farm Holidays (Ісландія);
- Agriturismo (Італія);
- Farm Holidays Bureau (Великобританія);
- Асоціацію фермерів Португалії (Португалія);
- EUROTER (туризм в сільській місцевості).

Серед завдань, поставлених членами-засновниками, виділяють:

1. Збереження природного життя в сільських районах Європи;
2. Пропозиція альтернативи масовому туризму;
3. Внесок у зміцнення миру шляхом встановлення контактів між жителями села і міста з усіх куточків континенту;
4. Консенсус щодо важливості розвитку європейського сільського туризму основі його сталого розвитку;
5. Бажання місцевих громад здійснювати туристичні проекти, за допомогою власних фінансових вкладень.

Федерація пропонує проводити, переважно, рекламні заходи, визначивши пріоритетні європейські концепції сільського туризму, стандарти і стратегії їх розвитку. Звичайно, європейські сільські місцевості характеризуються широкою мережею природних пейзажів (ландшафтів), діяльністю людини, архітектурою, звичаями та традиціями, використання

яких в області туризму, може призвести до нового розвитку туризму, при дотриманні всіх необхідних обмежень.

На даний момент EuroGites є об'єднанням 22 асоціацій, яке має обширну діяльність, спрямовану на підтримку розвитку і захисту сільського туризму. Серед дій Федерації EuroGites повинні бути згадані:

- створення постійного секретаріату в Страсбурзі;
- створення і просування власної марки на європейському рівні, для визначення цієї форми туризму;
- технічна допомога членам організації або організаціям-кандидатам для формування однорідної Європейської мережі;
- формування групи експертів, яка складається з представників організацій-членів;
- представництв в різних областях на прохання Європейського союзу;

До 4 квітня 1995 Європейська Комісія опублікувала Зелену Книгу про роль ЄС у сфері туризму. Характеризуючи ситуацію і виявляючи реальні проблеми, Зелена Книга і сьогодні є документом, який включає:

- Опис заходів, уже прийнятих співтовариством у відношенні туризму та інструментів, що відносяться до нього;
- Поглиблення дослідження доданої вартості, що вивело б до політики на рівні Співтовариства;
- Представлення перспектив розвитку в цій області. Комісія бажає продемонструвати, що ініціатива на рівні ЄС зможе додати цінність діям національного, регіонального, місцевого або професійного значення, дозволяючи, таким чином, туристичної діяльності досягати поставлених цілей Союзу. І Європейський парламент, і Економічний і Соціальний комітет, згодні з Європейською Комісією з питань трьох пріоритетів європейської політики в галузі туризму:
- Поліпшення якості обслуговування туристів, з урахуванням розвитку попиту на туристський продукт;
- Диверсифікація діяльності та туристичних продуктів з метою підвищення конкурентоспроможності в цій галузі;
- Інтеграція концепції стійкого і збалансованого розвитку туризму, беручи до уваги культурні та екологічні аспекти.

Питання для самоперевірки

1. В чому полягає основна мета ЄС щодо сільського туризму?
2. Які економічні характеристики європейського сільського туризму?
3. Коли утворено EuroGites?
4. Які особливості діяльності EuroGites?